

პროლეტარებო ეველა ქვეუნი საშეერთლო
საზოგადოებო

♦♦♦♦♦ ფ ა ს ი ♦♦♦♦♦
კერძო პირთათვის 10.000 მანეთი.
სახელმწიფო დაწეს. 7.000 მანეთი.

წლიწადი
მეორე

მთაბე

შაბათი,
თებერვლის 18.
1922 წ.

შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატისა.

№ 29

ეოველ კვირეულ ორგანო.

№ 29

მიიღება ხელის მოწერა

შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის ეოველ კვირეულ ჟურნალ

„მთაბე“-ზე

1922 წლის პირველ იანვრიდან ჟურნალი თვიურად ეღირება პარტიულ, სახელმწიფო და პროფესიონალურ დაწესებულებათათვის თვეში 28,000 მანეთი, (ცალკე ნომერი 7,000 მ.), კერძო პირთათვის თვეში 40,000 მან. (ცალკე ნომერი 10,000 მან.).

ჟურნალში მოსათავსებლად მიიღება განცხადებანი, როგორც სახელმწიფო და საზოგადოებრივ დაწესებულებათაგან, აგრედვე კერძო პირთაგან.

უველა მოქალაქე ვალდებულია „მთაბე“-ში მოათავსოს განცხადება პირადოების დაგამოკიცხებელ მოწმობის დაპარგვის შესახებ.

რედაქცია ღივა დილის 8 ს. 3 საათამდე კვირა-უქმეების გარდა.

რედაქციის მისამართი

შინ. საქ. სახ. კომისარიატის ბინა: ევანგულოვის ქ. № 1. (ყოფ. — კადეტთა კორპუსის შენობა) ტელეფონი № 6 — 90.

ოფიციალური განყოფილება

დ ე რ ე ტ ი № 87

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევ. კომიტეტისა

აქტების და დოკუმენტების თანხებისა და სალერბო გადასახადის განაკვეთთა შეცვლისა და საკანცელარიო ბაჟის შესახებ.

1. სალერბო გადასახადი

ვიღრე სალერბო გადასახადის წესდება ვადაი- სინჯებოდეს, აწ მომქმედ წესდების ზოგიერთი მუხლის შესაცვლელად და ამა წლის აგვისტოს 26 თარიღითა და მე-61 ნომრით გამოცემული დეკრეტის მე 6 განყოფილების გასაუქმებლად, საქართველოს სოც. საბჭ. რესპ. რევოლიუციონური კომიტეტი ადგენს: შეცვლილ იქნეს სალერბო გადასახადის განაკვეთები და აქტებისა და დოკუმენტების თანხები შემდეგნაირად:

× 1. გადაღებულ იქნეს 1919 წლის მაისის 27 კანონით დაწესებული რაოდენობა მარტივი სალერბო გადასახადისა: 4 მანეთიდან 10.000 მანეთამდე, 2 მ.-დან. 5.000 მან-დე, 40 კაპეიკიდან 2.000 მ-დე, 30 კ-დან 1.500 მ-დე, 20 კ-დან 1.000 მ-დე და 10 კ-დან 500 მანეთამდე.

შენიშვნა: სალერბო გადასახადისაგან განთავისუფლებულ იქნეს თხოვნები სახილმწიფო დაწესებულებაში სამასხურზე მიღებისა და ნამასხურობის შესახებ.

2. სალერბო გადასახადის წესდების მე-13 მუხლის 21 პუნქტი და 45 მუხლი მიღებულ იქნეს შემდეგნაირად:

„იმ აქტებისა და დოკუმენტების ამონაწერებს (პირველისა ან მთავარი ცალის გარდა) და ასლებს, რომელთათვისაც დაწესებულია პროპორციონალური სალერბო გადასახადი, აგრეთვე იმ სავალო ვალდებულებათა საპროტესტო აქტებს, რომელთათვისაც დაწესებულია სათამასუქო გადასახადი, დაედოს 10.000 მანეთი სალერბო გადასახადი იმ შემთხვევაში თუ აქტის ან დოკუმენტის ან საპროტესტო სავალო ვალდებულების დედნის პირველი ან მთავარი ამონაწერის გადასახადი 10.000 მანეთზე ნაკლები არ არის“.

3. სალერბო გადასახადის წესდების მე-13 მუხლის მე-18 პუნქტისა და მე-18 მუხლის მე-4 პუნქტში დასახელებულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს მარტივი სალერბო გადასახადი: თუ თანხა 150.000 მანეთზე მეტია ან გადაჭრით არ არის განსაზღვრული, —10.000 მანეთი, ხოლო, თუ თანხა 150,000 მანეთს არ აღემატება,—1.000 მანეთი.

4. მე-13 მუხლის 27 პუნქტსა, მე-14 მუხლის მე 6 პუნქტსა, მე-17¹ მუხლის მე-4 პუნქტსა, მე-18 მუხლის 1-ლ პუნქტსა, მე-20 მუხლის მე-6 პუნქტსა და 51¹ მუხლში დასახელებულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს სალერბო გადასახადი: ა) თუ დაზღვევის პრემია ერთ მილიონ მანეთზე მეტია—უმალდეს გადანაკვეთის (ოკლადი) სააქტო

სალერბო გადასახადი; ბ) თუ დაზღვევის პრემია 100.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ ერთ მილიონ მანეთს არ აღემატება—10.000 მანეთის მარტივი სალერბო გადასახადი; გ) თუ დაზღვევის პრემია 50.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 100.000 მანეთს არ აღემატება—5.000 მან.; დ) თუ დაზღვევის პრემია 30.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 50.000 მან. არ აღემატება 15000 მან., ე) თუ დაზღვევის პრემია 10 000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 30.000 მან. არ აღემატება—1.000 მან. და ვ) თუ დაზღვევის პრემია 10.000 მან. არ აღემატება—500 მანეთი.

5. მე-13 მუხლის 28 პუნქტსა, მე-14 მუხლის მე-7 პუნქტსა და მე-17 მუხლის მე 5 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს მარტივი სალერბო გადასახადი: ა) თუ საშუამავლო (საკუსტაჟო) თანხა 100.000 მანეთზე მეტია—10.000 მანეთი; ბ) თუ საშუამავლო თანხა 50000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 100.000 მანეთს არ აღემატება—5 000 მან. და გ) თუ საშუამავლო თანხა 50. 000 მანეთს არ აღემატება—1.500 მან.

6. მე-13 მუხლის 29 პუნქტსა, მე 14 მუხლის მე-8 პუნქტსა, მე-17¹ მუხლის მე-6 პუნქტსა და მე-18 მუხლის მე-3 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს მარტივი სალერბო გადასახადი: ა) თუ თანხა 900 000 მანეთზე მეტია—10.000 მან.; ბ) თუ თანხა 300 000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 900.000 მანეთს არ აღემატება—5.000 მან., თუ თანხა 150.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 300.000 მანეთს არ აღემატება—1.500 მან. და დ) თუ თანხა 150.000 მანეთს არ აღემატება—1.000 მან.

7. მე-13 მუხლის 30 პუნქტსა, მე 14 მუხლის მე-9 პუნქტსა და მე-17¹ მუხლის მე-7 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს მარტივი სალერბო გადასახადი: ა) თუ თანხა 250.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 650.000 მანეთს არ აღემატება—10.000 მან.; ბ) თუ თანხა 75.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 250.000 მანეთს არ აღემატება—5.000 მან. და გ) თუ თანხა 75000 მანეთს არ აღემატება—1.500 მან.

8. მე-13 მუხლის 31 პუნქტსა, მე-14 მუხლის მე-10 პუნქტსა და მე-17¹ მუხლის მე-8 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს მარტივი სალერბო გადასახადი: ა) თუ თანხა 250.000 მანეთზე მეტია—10.000 მან.; ბ) თუ თანხა 75.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 250.000 მანეთს არ აღემატება—5.000 მან. და გ) თუ თანხა 75.000 მანეთს არ აღემატება—1.500 მანეთი.

9. მე-16 მუხლის მე-2 პუნქტსა, მე-17¹ მუხლის 1-ლ პუნქტსა, მე-18 მუხლის მე-6 პუნქტსა და მე-20 მუხლის მე-7 პუნქტში აღნიშნულ აქტებს და დოკუმენტებს დაედოს მარტივი სალერბო გადასახადი: ა) თუ თანხა 750.000 მანეთზე მეტია—2.000 მან., ბ) თუ თანხა 500.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 750.000 მანეთს არ აღემატება—1.500 მან., გ) თუ თანხა 250.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 500.000 მანეთს არ აღემატება—1.000

მან. და დ) თუ თანხა 250.000 მანეთს არ აღემატება—500 მან.

10. მე-16 მუხლის მე-3 პუნქტსა და მე-17¹ მუხლის მე-3 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 500 000 მანეთზე მეტია, დაედოს 2 000 მანეთის საღებრო გადასახადი: თუ თანხა 300.000 მ-ზე მეტია, მაგრამ 500.000 მ-ის არ აღემატება—1.500 მან., ხოლო თუ თანხა 300.000 მ-დღეა—თავისუფალია საღებრო გადასახადისაგან.

11. მე-17 მუხლის 1-ლ პუნქტსა და 21 მუხლის მე-4 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 150.000 მანეთზე მეტია, დაედოს 2.000 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი, ხოლო თუ თანხა 150.000 მანეთს არ აღემატება—500 მან.

12. მე-17¹ მუხლის მე-14 პუნქტსა და მე-13 მუხლის მე-2 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 150.000 მანეთზე მეტია, დაედოს 1.500 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი, ხოლო, თუ თანხა 50.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 150.000 მანეთს არ აღემატება—1.000 მან.

13. მე-18 მუხლის მე-4ა პუნქტში აღნიშნულ აქტებს და დოკუმენტებს, თუ თანხა 150 000 მანეთს არ აღემატება, დაედოს 1.000 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი.

14. მე-18 მუხლის მე-4ბ პუნქტში აღნიშნულ აქტებს და დოკუმენტებს, თუ თანხა 50.000 მანეთამდეა, საღებრო გადასახადი არ დაედება, ხოლო, თუ თანხა 50.000 მანეთზე მეტია, მაგრამ 150 000 მანეთს არ აღემატება, დაედოს 1.000 მანეთს მარტივი საღებრო გადასახადი და თუ თანხა 150.000 მანეთზე მეტია—უნდა დაედოს პროპორციონალური საღებრო გადასახადი, თანხმად წესების 48 მუხლისა.

15. მე-18 მუხლის მე-4 პუნქტისა და მე-20 მუხლის მე-9 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაედოს 1.000 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი იმ შემთხვევაში, თუ ის გადასახადი რომელიც თვით გარიგებას (სფელკა) უნდა დაედოს, აღნიშნულ თანხაზე ნაკლები არ არის. და 500 მან.—თუ გარიგებაზე დასაღები გადასახადი ამდენივეა.

16. მე-18 მუხლის მე-5 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 100 000 მანეთს არ აღემატება, დაედოს 1.000 მანეთიანი მარტივი საღებრო გადასახადი, ხოლო, თუ თანხა 100.000 მანეთზე მეტია—პროპორციონალური საღებრო გადასახადი, თანხმად წესების 48 მუხლისა.

17. მე-20 მუხლის 1-ლ პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 50.000 მანეთზე მეტი არ არის, საღებრო გადასახადი არ დაედება, ხოლო, თუ თანხა 50.000 მანეთის აღემატება, დაედოს 500 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი.

18. მე-20 მუხლის მე-2 პუნქტში დასახელებულ

ბულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 50 000 მანეთზე მეტია, დაედოს 500 მან. მარტივი საღებრო გადასახადი.

19. მე-20 მუხლის მე-5 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 500 000 მანეთს არ აღემატება, დაედოს 500 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი.

20. 21 მუხლის მე-3 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 50 000 მანეთზე მეტია, დაედოს 500 მანეთის მარტივი საღებრო გადასახადი.

21. 31 მუხლში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს ხელშეკრულების დადების დროს საღებრო გადასახადი დაედოს იმ შემთხვევაში, თუ თანხა 15 მილიონი მანეთია.

22. საღებრო გადასახადის წესების 47 მუხლით დადგენილი სათამასუქო საღებრო გადასახადი დაედოს 48 მუხლში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს იმ ფარულდით, რომ ამ აქტების და დოკუმენტების თანხის ყოველ 100 მანეთზე გადახდილი მოდიოდეს — 50 კ., ამასთანავე 100 მანეთზე ნაკლები თანხაც 100 მანეთად უნდა იანგარიშებოდეს.

23. წესების 48 მუხლში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს სათამასუქო საღებრო გადასახადი დაედოს იმ შემთხვევაში, თუ თანხა 100,000 მანეთზე მეტია.

24. საღებრო გადასახადის წესების 50 მუხლის ძალით დაწესებული სააქტო საღებრო გადასახადი უმაღლესი გადანაკვეთისა დაეოს წესების 51, 51¹, 52 და 53 მუხლებში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს: თუ აქტის თანხა 10.000 მანეთამდეა—ერთი მან. ყოველ 100 მანეთზე ამაზე ზევით კი ათი მანეთი ყოველ 1.000 მანეთზე, ამას ანავე 100 და 1.000 მანეთზე ნაკლები თანხა 100 და 1000 მანეთად უნდა იანგარიშებოდეს.

25. საღებრო გადასახადის წესების 57, 57¹ მუხლებში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს დაბალი განაკვეთის სააქტო საღებრო გადასახადი დაედოს: თუ აქტის თანხა 10,000 მანეთამდეა—ათი კაპ. ყოველ 100 მანეთზე, ხოლო ამაზე ზევით—თითო მანეთი ყოველ 1.000 მანეთზე, ამასთანავე 100 და 1.000 მანეთზე ნაკლები თანხა 100 და 1.000 მანეთად უნდა იანგარიშებოდეს.

26. ამა დეკრეტის 1 მუხლის შინაშენის ძალით საღებრო გადასახადი წესების 74 მუხლის მე-8 პუნქტის მოქმედება გაუქმებულ იქნეს.

27. 67 მუხლის მე-5 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 900.000 მანეთს არ აღემატება, საღებრო გადასახადი არ დაედება.

28. 68 მუხლის მე-2 პუნქტსა, 72 მუხლის მე-5, 6 და 14 პუნქტებსა და 74 მუხლის მე-9 პუნქტში აღნიშნულ აქტებსა და დოკუმენტებს, თუ თანხა 50.000 მანეთს არ აღემატება, საღებრო გადასახადი არ დაედება.

29. 117 და 178 მუხლებში აღნიშნულ, შინაურ წესით შედგენილ, აქტებისა და დოკუმენტებისა

ტობის (თამასუქების გარდა) საღებრო გადასახადის გასტუმრება შეიძლება საღებრო მარკებითაც, ხოლო მარკებით გადახდილი თანხა 80.000 მან. არ უნდა აღემატებოდეს გადასახად-დასადებ თვითეულ აქტსა და დოკუმენტებზე.

30. 123 მუხლის მე-2 პუნქტში აღნიშნულ, საგალო ვალდებულება ა წარწერებისათვის, როდესაც თანხა 150.000 მანეთზე მეტია, პროპორციონალური საღებრო გადასახადის გასტუმრება შეიძლება საღებრო მარკებითაც, მაგრამ მაკრებით გადასახადი თანხა 80.000 მანეთს არ უნდა აღემატებოდეს.

31. 128 მუხლით დადგენილი წესი საღებრო გადასახადის დამატებითი გაღებისა—127 მუხლში აღნიშნულ აქტებისა და დოკუმენტებისათვის შეიძლება მიღებულ იქნეს იმ შემთხვევაში, როდესაც გადასახად-დასადები თანხა არ აღემატება: მე 60 და 61 მუხლში დასახელებულ აქტებისა და თუ დოკუმენტებისათვის 4 მილ. მანეთს, ხოლო სხვა აქტებისა და დოკუმენტებისათვის—400.000 მანეთს.

32. ფინანსთა სახალხო კომისარიატის პირდაპირი ხარკის განყოფილების შესახებ დადგენილება, მიღებული 195 მუხლის წესით, საღებრო ჯამის გადახდევინების შესახებ, ითვლება საბოლოოდ, თუ ჯარიმა 50,000 მანეთს არ აღემატება, ხოლო, თუ დადგენილება ამაზე მეტ თანხას ეხება, დატულ უნდა იქნეს წესდების 197 მუხლით დადგენილი წესი.

33. კერძო პირთ თუ დაწესებულებათ საღებრო გადასახადის წესდების 170 მუხლში აღნიშნული წესის დარღვევისათვის გადახდებათ ჯარიმა ერთი ხუთად.

34. გაბათილებულ იქნეს საღებრო ჯარიმის ის ნარჩენი, რაც მოგროვდა ამა დეკრეტის გამოცემამდე და რაც 10.000 მანეთს არ აღემატება, ხოლო დაუმთავრებელი საქმეები ამის შესახებ მოიპოს.

2. საკანცელარიო ბაჟი.

1. ყოველმა სახელმწიფო დაწესებულებამ და თანამდებობის პირმა ხაზინის სასარგებლოდ უნდა გადახდევინოს კერძო პირს თუ დაწესებულებას საკანცელარიო ბაჟი ქალაქის ასლის გაცემისათვის, აგრეთვე მათ კერძო საქმეების გამო მიცემულ მოწმობისა ცნობისა და სხვა ქალაქის დაწერი-სათვის 3.000 მანეთი ყოველ ფურცელში და 1.500 მანეთი ყოველ ნახევარ ფურცელში.

საქ. სოც. საბჭ. რესპ. რევ. კომიტ. თავმჯდ. მოადგილე ს. ქავთარაძე.
ფინანსთა სახალხო კომისარი სვანიძე.
რევ. კომიტეტის მდივანი ალ. სალარიძე.

1922 წ. იანვრის 3.
ტფილისი—სასახლე.

დადგენილი № 131

საქ. სოც. საბჭ. რესპ. რევოლიუც. კომიტეტისა საბჭოთა რუსეთის დამშეულთა დამხმარე ცენტრალური კომიტეტის დაარსების შესახებ გამოცემული დადგენილების დამატებისა.

საბჭოთა რუსეთის დამშეულთა დამხმარე ცენტრალური კომიტეტის დაარსების შესახებ 1921 წლის აგვისტოს 4-ს თარიღითა და 54 № ით გამოცემული დადგენილების დამატებად, საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევოლიუციონური კომიტეტი ადგენს:

1. საბჭოთა რუსეთის დამშეულთა დამხმარე ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარედ დაინიშნოს აშხ. ს. ქავთარაძე თავმჯდომარის მოადგილედ—ლონენკო. კომიტეტის წევრებად: აშხ. კანდელაკი—განათლების სახალხო კომისარი; აშხ. სვანიძე—ფინანსთა სახალხო კომისარი; აშხ. კუჭაიძე—ჯანმრთელობის სახალხო კომისარი; აშხ. თოდრია—სოც. უსრუნველყოფის სახალხო კომისარი; აშხ. კვიციანი—საქართველოს რევოლიუციონური კომიტეტის წარმომადგენელი; აშხ. საყვარელიძე—მუშათა და გლეხთა ინსპექციის სახალხო კომისარიატის წარმომადგენელი; აშხ. ამრალოვი—სასურსათო სახალხო კომისარ. წარმომადგენელი; აშხ. ბობოხიძე—საქ. წითელი არმიის წარმომადგენელი; აშხ. კოზლოვსკი—კავკასიის ცალკე არმიის წარმომადგენელი; აშხ. რაბინოვიჩი—საგარეო ვაჭრობის გაერთიანებული სახალხო კომისარიატის წარმომადგენელი; აშხ. ოდილავაძე—პროფესიონალურ კავშირთა საბჭოს წარმომადგენელი; ტფილისის ქალაქის მუშათა და წითელ არმიელთა დებუტატების საბჭოს ორი წარმომადგენელი; თითო წარმომადგენელი ტფილისის კომიტეტისა, მუშათა კოოპერატივისა და კომუნისტური ახალგაზრდობის კავშირის ცენტრალური კომიტეტისა.

2. დამხმარე კომიტეტს უმაღლესი კომისიი უფლება ეძლევა ყველა კომისარიატისა და საბჭოთა დაწესებულებების მოქმედების გაერთიანებისა და შეთანხმებისათვის შიშშილთან ბრძოლის საქმეში, როგორც ცენტრში, ისე ადგილობრივ.

3. ყოველ კომისარიატისა და საბჭოთა დაწესებულებასთან ერთი კვირის განმავლობაში მოეწყოს საბჭოთა რუსეთის დამშეულთა დამხმარე კომისია ერთ-ერთ პასუხისმგებელ პირის ხელმძღვანელობით; აღნიშნული კომისიებდ აწარმოებენ მუშაობას მხოლოდ თავიანთ კომისარიატებში, ანგარიშვალდებულნი არიან დამშეულთა დამხმარე ცენტრალური კომიტეტის წინაშე და მოქმედებენ მისივე კონტროლით.

4. ცენტრალურ კომიტეტს უფლება ეძლევა კონტროლი გაუწიოს დამშეულ ადგილების ბავშვთა მოვლა-პატრონობასა, ლტოლვილთა მოვლასა და აგრეთვე დამშეულთა დახმარებისათვის ყოველ მიღებულ ღონისძიებას.

5. დამშეულთა დამხმარე კომიტეტმა თვეში ერთხელ მაინც უნდა წარუდგინოს საქართველოს

რევოლიუციონურ კომიტეტსა და ტფილისის მუშათა და წითელ არმიელთა დეპუტატების საბჭოს ანგარიში თავისი მოქმედებისა.

6. დადგენილება ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.

საქ. სოც. საბჭ. რესპ. რევ. კომიტ. თავმჯლდ. მოადგილე ს. ქავთარაძე.

რევ. კომიტ. მდივანი ალ. სალარიძე.

1922 წ. იანვრის 10. ტფილისი — სასახლე.

დადგენილება № 134

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპ რევოლიუციონურ კომიტეტისა.

სამოქალაქო საქმეთათვის სასამართლო ხარჯების შესახებ.

1. სახალხო სასამართლოებში ყველა შეჩანის ქალაქსა და აქედანვე გაცემულ აღმასრულებელ ფურცელს, გადაწყვეტილების ასლს, ცნობას, მოწმობას და სხვა ქალაქს დაედოს საღერბო გადასახადი, თანამად საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის 61 №-ის დეკრეტისა.

შენიშვნა: საღერბო ხარჯის გაუღებლად შეტანილ არზას და სხვა ქალაქს მსვლელობა არ უნდა მიეცეს, თუ ეს ხარჯი გადახდილ არ იქნება შვიდი დღის განმავლობაში დღიდან გამოცხადებისა ამის შესახებ მოდავისათვის. ამ ვადის გასვლის შემდეგ არზა, რომლისთვისაც ხარჯი არ იქნება შეტანილი, უნდა დაუბრუნდეს შემტანს.

2. თვითეული საჩივრის არზისა და აგრეთვე შეგებებული საჩივრის არზისათვის გადახდილ უნდა იქნეს სასამართლო ბაჟად 2% საძიებელი თანხისა, რაც შეადგენს საჩივრის საფასურს.

შენიშვნა 1: ამ შემთხვევაში, თუ საძიებელი თანხა გადადებული იქნება, გადახდილ უნდა იქნეს სათანადო დამატებითი ბაჟი.

შენიშვნა 2: იმ საქმის გამო, რომელიც შესაფასებელი არ არის, სასამართლო ბაჟს საზღვრავს სახალხო სასამართლოს გადაწყვეტილების გამოტანის დროს 5.000 მან.— 3.000.000 მანეთამდე, საქმისთვის მიხედვით. დადგენილება ბაჟის რაოდენობას შესახებ არ განისაზივრება.

შენიშვნა 3: სასამართლო ბაჟი და აგრეთვე საღერბო გადასახადი გასტუმრებულ უნდა იქნეს განსაკუთრებული პარკების საშუალებით, ან ნაღდ ფულად, რაც შეტანილი უნდა იყოს ადგილობრივ ხაზინაში. ხოლო იმ ადგილებში, სადაც ხაზინა არ არსებობს, ამ შემთხვევაში, თუ საძიებელი თანხა ათ მილიონ მან. არ აღემატება, საღერბო გადასახადი და ბაჟი უნდა შეტანილ იქნეს სათანადო სახალხო სასამარ-

თლოში, რომელიც თვის განმავლობაში შეგროვილი ბაჟისა და გადასახადის შიშლი თანხა უნდა შეიტანოს ხაზინის შემოსავლად უახლოეს ხაზინაში არა უგვიანეს შექმდების თვის 10 რიცხვისა. რმ შემთხვევაში, თუ საძიებელი თანხა ათ მილიონ მან. აღემატება, საღერბო გადასახადი და ბაჟი უნდა შეტანილ იქნას უშუალოდ უახლოეს ხაზინაში.

3. ქალაქის ასლის თვითეულ ფურცელზე დადებული გადასახ დიდ 3.000 მან. ასლის ნახევარ ფურცელზე — კი 1.500 მან. აქასთანავე ასლი ნახევარ ფურცელზე მეტი ითვლება მთელ ფურცლად, ნახევარ ფურცელზე ნაკლები — კი ნახევარ ფურცლად.

4. პუბლიკაციის (საჯარო განცხადების) დასაბეჭდად გადახდილ უნდა იქნეს 5.000 მან., რაც ხაზინის შემოსავალში შეიტანება.

5. მკოდნე პირთა (ექსპერტების) გასამრჯილო განისაზღვრება სასამართლოს მიერ 10.000 დან 100.000 მანეთამდე, შრომისთვის დასკვნაზე დახარჯულ დროსა და სხვა გარემოებათა მიხედვით. სასამართლოს მიერ დაახლოვებით გამოანგარიშებული გასამრჯელო წინდაწინვი უნდა იქნეს შეტანილი სასამართლოს დეპოზიტში.

6. ამა დადგენილების 1 მუხლის შენიშვნისა, მე 2 მუხლის მე-2 შენიშვნისა და მე-5 მუხლში აღნიშნულ და მოდავეთაგან შეტანილ გადასახადს, სახალხო მოსამართლის განკარგულებით, გადახდევინებს მილიცია ან სასამართლოს აღმასრულებელი უდავო წესით.

7. საწარმოო კავშირების მუშა წევრი და გლეხი, რომელიც წარადგენს თემის და მაზრის რევოლიუციონური კომიტეტების (აღმასრ. კომიტ.), მოწმობას, აგრეთვე სხვა რომელიც დაქირავებულ შრომას არა სარგებლობს და რომელიც წარადგენს საკმარის საბუთს, რომ ხელმოკლეობის გამო — არ შეუძლიან გადაიხადოს ამა დადგენილებაში აღნიშნული ბაჟი და გადასახადი, — განთავისუფლებულ უნდა იქნეს ამ გადასახადისაგან.

8. საჩელმწიფო დაწესებულებანი და მუშათა გაერთიანებული კოოპერატივი თავისუფალნი არიან ამა დადგენილებაში აღნიშნულ ბაჟისა და გადასახადისაგან.

9. დადგენილება ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევ. კომიტეტის თავმჯლდმარე ბ. მდივანი.

რევ. კომიტეტის მდივანი ალ. სალარიძე.

1922 წ. იანვრის 11. ტფილისი — სასახლე.

დადგენილება № 135

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევოლიუციონური კომიტეტისა.

სამხედრო სავეტერინარო ნაწილის მიწად-მოქმედების სახალხო კომისარიატის სავეტერინარო სასანიტარო განყოფილებასთან შეერთების შესახებ.

საბჭოთა საქართველოში სავეტერინარო საქმის სათანადო ნიადაგზე დაყენებისათვის საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევოლიუციონური კომიტეტი ადგენს:

1. შეერთებულ იქნეს ცალკე ქართული ბრიგადის სავეტერინარო ნაწილი მიწად-მოქმედების სახალხო კომისარიატის სავეტერინარო-სასანიტარო განყოფილებასთან ერთ ცენტრად—სამხედრო სავეტერინარო ნაწილის სახით.

2. მიწადმოქმედების სახალხო კომისარიატის სავეტერინარო სასანიტარო განყოფილების სამხედრო სავეტერინარო ნაწილი დაექვემდებაროს სამხედრო უწყებას ოპერატიულის მხრით, ხოლო სპეციალურ სამეცნიერო საკითხებში—მიწადმოქმედების სახალხო კომისარიატის სავეტერინარო-სასანიტარო განყოფილებას.

3. მიწადმოქმედების სახალხო კომისარიატის სავეტერინარო-სასანიტარო განყოფილების სამხედრო სავეტერინარო ნაწილის მთელი პერსონალი ჯამაგრივ, დღიური სარგოთი, სურსათ-სანოვაგით, ტანსაცმელ-ფეხსაცმელით დაკმაყოფილებულ იქნეს სამხედრო უწყებიდან, როგორც წითელ-არმიელი.

4. დადგენილება ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევ. კომიტეტის თავმჯდომარე ბ. მდივანი.
რევ. კომიტეტის მდივანი ალ. სალარიძე.

1922 წ. იანვრის 31.
ტფილისი—სასახლე.

დადგენილება № 136

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპ. რევოლიუციონური კომიტეტისა.

სახალხო ბანკის წესდების შეცვლისა და დამატების შესახებ.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპ. რევოლიუციონური კომიტეტი ადგენს:

1. საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის სახალხო ბანკის წესდება, დამტკიცებული საქართველოს რევოლიუციონური კომიტეტის მიერ 1921 წლის აგვისტოს 26 თარიღითა და 68 №-რის დეკრეტით, შეცვლილ და შევსებულ იქნეს შემდეგნაირად:

ა) პუნქ. 55 თავი—„სახალხო ბანკის მმართველობის ორგანოები“— შეიცვალოს შემდეგნაირად:

„ბანკის მმართველს დანიშნავს უშუალოდ ფინანსთა სახალხო კომისარი. მმართველის ამხანაგს და გამგეობის წევრებს ამოიჩივებს ბანკის საბჭო იმ კანდიდატთა შორის, რომელთაც წარუადგენს ბანკის მმართველი და დამტკიცებს ფინანსთა სახალხო კომისარი“.

ბ) პუნქ. 88 თავი—„ბანკის ხარჯები, ანგარიშგება და კონტროლი“— შეიცვალოს შემდეგნაირად:

„ბანკის ხარჯები დაიფარება მისივე მოგებიდან, ამ ხარჯების აღრიცხვას შეადგენს ბანკის გამგეობა და, —ბანკის საბჭოს მიერ განხილვისა და დადასტურების შემდეგ, აგრეთვე მუშათა და გლეხთა ინსპექციის დასკვნის მიღებისას, —დასამტკიცებლად წარედგინება ფინანსთა სახალხო კომისარს. იმავე წესით უნდა დამტკიცდეს აღრიცხვის დამატებითი ასიგნვები, რომელთა გათვალისწინება აღრიცხვის შედგენის დროს შეუძლებელი იყო“.

2. შემოაღნიშნულ ცვლილებათა მიხედვით საქართველოს სოც. საბჭ. რესპ. სახალხო ბანკის წესდებას დაემატოს შემდეგი პუნქტი:

„96. ყველა თავის მოქმედებასა და განკარგულებისათვის სახალხო ბანკი ყოველმხრივ ხელმძღვანელობს ფინანსთა სახალხო კომისარის დირექტივებით“.

3. დადგენილება ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბ. რევოლიუციონური კომიტეტის თავმჯდომარე ბ. მდივანი.

ფინანსთა სახალხო კომისარი ა. სვანიძე.
რევოლიუციონური კომიტეტის მდივანი ალ. სალარიძე.

1922 წ. თებერვლის „3“.
ტფილისი—სასახლე.

დადგენილება № 137

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევოლიუციონური კომიტეტისა

სამეურნეო ორგანოების მომარაგების შესახებ—ტვირთზიდვის ხარკის წესით გაწვეულ მუშახელითა და ტვირთზიდვის საშუალებით.

შრომისა და ტვირთზიდვის ხარკის წესით გაწვეული მუშახელისა ტვირთზიდვის საშუალებათა წესიერად და რაციონალურად განაწილებისათვის სამეურნეო ორგანოებ შორის, საქართველოს რევოლიუციონური კომიტეტი ადგენს:

1. დამყარებულ იქნეს წესი შრომისა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის ხარკით იმ სახელმწიფო საწარმოო და სხვა დაწესებულებათა საქიროების დაკმაყოფილებისა მუშა-ხელითა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის საშუალებით, რომელნიც მოხსნილ არ არიან სახელმწიფო მომარაგებისაგან, დაკმაყოფილება უნდა მოხდეს შემდეგი რიგით:

ა) დამზადება და გადაზიდვა სათბობი მასალებისა;

ბ) გადაზიდვა სასურსათო ტვირთისა და საქონლის საკვებისა (ფურაჟი);

გ) შეკეთება და გაყვანა რკინიგზების და ვატკეცილებისა, ვაწმენდა და გაყვანა სარწყავი არხებისა;

დ) სხვა უაღრესი სამუშაო სახელმწიფო მნიშვნელობისა.

2. დაკმაყოფილებულ არ უნდა იქნეს შრომისა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის ხარკის წესით, როგორც საერთო დებულება საქიროებანი:

ა) კერძო და კოოპერატიულ საწარმოო და სხვა დაწესებულებისა და მეურნეობისა;

ბ) კონტრაგენტისა და იჯარით გაცემული საწარმოო დაწესებულებისა, თუნდაც იგი სახელმწიფო დავალებას ასრულებდეს;

გ) იმ სახელმწიფო საწარმოო და სხვა დაწესებულებისა და მეურნეობისა, რომელიც მოხსნილია ყოველგვარი სახელმწიფო მომარაგებისაგან.

3. განსაკუთრებულ შემთხვევაში, როდესაც ამ დადგენილების მეორე მუხლში ჩამოთვლილ დაწესებულებებისათვის შეუძლებელი გახდება ნებაყოფლობით მუშა-ხელისა და შარა გზებით ტვირთ-ზიდვის საშუალებათა დაქირავება და მათთვის დაკისრებული უაღრესი სახელმწიფო და ვალების აღსრულება, შეიძლება, გაიჩინოს სახით, უშაღლესი ეკონომიური საბჭოს განსაკუთრებული დადგენილების თანახმად, მათი დაკმაყოფილება და შარა-გზებით ტვირთზიდვის ხარკის წესით გაწვეული მუშა-ხელითა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის საშუალებითა.

4. იმ საწარმოო დაწესებულებამ და პირმა, რომელიც, ამა დადგენილების მესამე მუხლის ძალით, მიიღებს შრომისა და შარა-გზებით ტვირთ-ზიდვის ხარკის წესით გაწვეულ მუშა-ხელისა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის საშუალებას, უნდა შეიტანოს ფინანსთა სახალხო კომისარიატის კასნაში სათანადო თანხა იმ შეფასებით, რომელსაც დაადგენს უშაღლესი ეკონომიური საბჭო ადგილობრივი ბაზრის ფასების მიხედვით.

5. ის დაწესებულება და პირი, რომელიც, შრომის სახალხო კომისარიატის მეშვეობით, მიიღებს შრომისა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის ხარკის წესით გაწვეულ მუშა-ხელსა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის საშუალებას—პასუხს აგებს იმ შემთხვევაში, უკეთეს მისი მოთხოვნილება მუშა ხელისა და შარა-გზებით ტვირთზიდვის საშუალებისა არ შეეფერება სინამდვილეს, და უკეთეს იგი შესაფერ-ლონისძიებას არ მიიღებს მათი საუმჯობესოდ მოხმარებისათვის და შრომის დაცვისათვის.

6. დადგენილება ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევო-ლიუციონური კომიტ. თავმჯდომარე **ბ. მდივანი.**

შრომის სახალხო კომისარის მოადგ. **ა. მიქაძე.**

რევოლიუც. კომიტეტის მდივანი **ალ. სალარიძე.**

1922 წ. თებერვლის 3. ტფილისი—სასახლე.

დადგენილება № 139

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბ. რევოლიუ-ციონური კომიტეტისა
სავალიუტო ოპერაციების შესახებ.

სავალიუტო ოპერაციების მოწესრიგების მიზ-ნით საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რე-ვოლიუციონური კომიტეტი ადგენს:

1. აეკრძალოს ყველა საბჭოთა, საზოგადო-ებრივ და კერძო დაწესებულებას და პირს, საქარ-თველოს რესპუბლიკის ფარგლებში, სახალხო ბან-კის გარეშე, წარმოება უცხოეთის ვალიუტის ყო-ველგვარი ოპერაციისა, როგორც საკუთარი ანგა-რიშით აგრეთვე მესამე პირთა ანგარიშით; ამასთანავე აღიკრძალება ყიდვა, გაყიდვა და დახურდავება უცხოეთის ფულის ნიშნებისა ჩეკებისა და ტრატისა.

2. საბჭოთა, საზოგადოებრივი და კერძო დაწესებულება და პირი, რომელსაც საქიროება ექნება იყიდოს ან გაყიდოს ვალიუტა, —მიმართავს სახალხო ბანკს, სადაც ყოველგვარი გარიგება მო-ხდება ნებაყოფლობითი შეთანხმებით.

3. მიენიჭოს სახალხო ბანკს უფლება, —გან-საკუთრებულ შემთხვევაში, მისცეს ხოლმე საბჭო-თა, საზოგადოებრივ და კერძო დაწესებულებათ და პირთ წებართვა უცხოეთის ვალიუტის შეს-ყიდვისა.

4. ყველა ის პირი, ვინც შენიშნული იქნება ამა დადგენილების მოთხოვნილებათა დარღვევაში, დასჯება თავისუფლების აღკვეთით და ნასყიდი ან გასაყიდი უცხოეთის ვალიუტის კონფისკაციით.

5. დადგენილება ესე ძალაში შედის დღიდან მისი გამოქვეყნებისა.

საქართველოს სოც. საბჭ. რესპუბლიკის რევოლიუციონური კომიტეტის თავ-მჯდომარის მოადგილე **ბ. კვიციანი.**

ფინანსთა სახალხო კომისარია **ა. სვანიძე.**

რევოლიუციონური კომიტეტის მდივანი **ალ. სალარიძე.**

1922 წ. თებერვლის „9“ ტფილისი—სასახლე.

დადგენილება

შტატების შემოკლების გამო დათხოვნილთა აღრიცხვის შესახებ.

შტატების შემოკლების გამო დათხოვნილ მუშების და მოსამსახურეებს წესიერ აღრიცხვისათვის, შრომის სახალხო კომისარიატმა დაადგინა:

1. დაევალოს სახალხო კომისარიატებს, წარმოებებს, დაწესებულებებს და სხვებს, როგორც სახელმწიფოს, ისე კერძოებს, ამ დადგენილების გამოკვეყნების დღიდან ერთი კვირის განმავლობაში, შტატების შემოკლების გამო დათხოვნილ მუშათა და მოსამსახურეთა სიები წარუდგინონ: ტფილისში შრომის სახალხო კომისარიატს, მუშა-ტელის აღრიცხვისა და განაწილების განყოფილებას, ხოლო ადგილობრივ შრომის სახალხო განყოფილებებს.
2. სიებზე შედგენილ უნდა იქმნას იმ ფორმით,

რომელიც აღნიშნულია ამ დადგენილების მეორე გვერდზე.

3. შრომის სამაზრო განყოფილებებში (საქმედებში) გენილების მიღების დღიდან ორი კვირის განმავლობაში უნდა მოსთხოვონ ყველა წარმოებას და დაწესებულებას დასახელებული სიები, ხოლო მიღების შემდეგ ეს სიები გამოუვზავნონ შრომის სახალხო კომისარიატს.

4. ის დაწესებულებანი და წარმოებანი, რომელნიც არ შეასრულებენ ამ დადგენილების პირველ მუხლს, აღმინისტრაციული წესით იქმნებიან დასჯილნი.

შრომის სახალხო კომისარის მოადგილე ა. მიქაძე.
საქმეთა მმართველი მ. ბერძენიშვილი.

23 იანვარი, 1922 წ.
ქ. ტფილისი.

ს ი ა

შტატების შემოკლების გამო დათხოვნილია .

დაწესებულების ან წარმოების სახელი

გვარი და სახელი	სქესი	წლოვანება	ქვეშევრდობა და ეროვნება	განათლების ცენზი	ძირითადი პროფესია და სპეციალობა	ბოლო დროის თანამდებობა	სპეციალობის და პროფეს. სტაჟი	მისამართი
1	2	3	4	5	6	7	8	9

შენიშვნა: შტატების შემოკლების გამო დათხოვნილ მკირე-წლოვანთა სწორე რაოდენობის გამოსარკვევად, აუცილებელია იმ

სვეტის ი... „წლოვანება“; საქიროა, რამდენადაც შესაძლებელია სხვა სვეტების შევსებაც.

ბრძანება № 94

საქ. სოც. საბ. რესპ. რევ. კომიტეტისა

საქართველოს რევოლიუციონური კომიტეტის 1922 წლის იანვრის 23-ს დადგენილებით დანიშნულ არიან:

1. აშხ. სამსონ კარტოზია — იუსტიციის სახალხო კომისარიატის კოლეგიის წევრად და იუსტიციის სახალხო კომისარის მოადგილეს თანამდებობის დროებით აღმასრულებელად.

2. აშხ. პარმენ გედევანიშვილი — იუსტიციის სახალხო კომისარიატის კოლეგიის დროებითი წევრად,

საქ. სოც. საბჭ. რესპ. რევ. კომ.

თავმჯდომარე ბ მდივანი.

რევკომის მდივანი ალ. სალარიძე.

1922 წ. იანვრის 23.
ტფილისი — სასახლე.

ს რ ა - ო ფ ი ც ი ა ლ უ რ ი გ ა ნ უ ო ფ ი ლ ე ტ ო რ ი ა

საქართველოს
სახალხო კომისარიატი

თბილისის ბინების შემჭიდროება.

თანახმად საქართველოს რევკომის განკარგულებისა, 1921 წლის დეკემბრის დასაწყისში გამორკვეული იქმნა ბინები ქალაქის იმ უბნებისა, რომლებშიც უმთავრესად მუშაობდა მუშათა მდგომარეობის გაუმჯობესების კომისია. ვინაიდან გამორკვევა იყო არა ფართო, ამიტომ მიღებული იქმნა ამოკრებითი სისტემა, რომელიც შექანიურათ ირჩევს რა ამა თუ იმ სახელებს გამორკვევის

დროს, ჩვეულებრივად გარანტიას იძლევა გამოყვანილ დასკვნების სისწორისას.

სულ გამორკვეული იყო ქალაქის 3 უბანში 672 ბინა, 1-ლ უბანში 72 ბინა, მეორეში—187 ბინა, 4—135, 9—144 და მე-10—134 ბინა. თვით თანასწორი რაოდენობა გამორკვეულ ბინებისა გვიჩვენებს, რომ ამოკრებითი სისტემა ასე თუ ისე აღმოჩნდა სწორი.

672 ბინიდან შემჭიდროებას ჰქონდა ადგილი 131 ბინაში ანუ 19% რაოდენობის მიხედვით შემჭიდროება იძლევა ასეთ სურათს:

ერთს მცოვრებზე მოდის არე (კვ. ადლ.).

უ ბ ნ ე ბ ი.	შემჭიდროებამდე.			შემჭიდროების შემდეგ.			შემცირების სიდიდე.	
	საერთო რიცხვი სული.	საერთო არე.	ერთ სულზე მოდის კვ. არშ.	საერთო რიცხვი სული	საერთო არე	ერთ სულზე მოდის კვ. ადლ.	კვ. ადლი.	%-ში.
1	305	7.033	23,0	407	7.083	17,0	6,0	26,0
3	626	15.812	25,2	774	15.812	20,4	4,8	19,1
4	635	8.296	15,1	599	8.296	13,0	1,3	8,6
9	413	11.081	26,8	552	11.081	20,1	6,7	25,0
10	512	9.135	17,8	545	9.135	17,0	0,8	4,5
სულ ხუთივე უბანში.	2,391	51,357	21,5	2,877	51,357	17,8	3,7	17,2

როგორც ზევითმოყვანილ ცხრილიდან სჩანს ყველაზე მეტად შემჭიდროება შეეხო 9 და 1 უბნებს, ყველაზე ნაკლები 10 უბანს.

შემჭიდროების შემდეგ ცალკე უბნებზე არეს სიდიდის მერყეობის ამპლიტუდა იწყება 0,8 კვ. ადლიდან (4,5%) 10 უბანში აღის 6,7 კვ. ადლამდე (25%) მე-9 უბანში.

უფრო უკეთეს პირობებშია დიდ შემჭიდროების შემდეგ (9 უბანი), მაინც დარჩენ 3 და 9 უბნები, სადაც ერთ მცხოვრებზე საშუალოდ შემჭიდროების შემდეგ 20,1—20,4 კვ. ადლი. ნორმათ მიღებულია 15 კვ. ადლი ერთ სულზე.

თუმცა დანარჩენ უბნებში (მე-4 უბნის გამოკლებით) არე ბინისა ერთ სულზე უახლოვდება ნორმას, მაგრამ მაინც მისი სიდიდე აღემატება ნორმას 3 კვ. ადლი ერთ სულზე.

მე-4 უბანში შემჭიდროებამდის არე ერთ სულზე უახლოვდებოდა ნორმას, შემჭიდროების შემდეგ ის ნორმაზე ნაკლები შეიქნა თითქმის 2 კვ. ადლი, თუმცა შემჭიდროება შეეხო ამ უბანს ყველაზე ნაკლებათ.

მცოვრებთა შემჭიდროების ხასიათის განხილვა იმათი პროტესტის მიხედვით ჩვენ გვაძლევს შემდეგ სურათს:

ერთ სულზე მოდის არე კვ. ადლი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

უბნები.	მუშა-მოსამსახურე.		ვაჭარ-მრეწველნი და შემოსავლით მცხოვრ.		თავისუფალი პროფესია.		სახლის პატრონს.	
	შემქიდრო-ობამდე.	შემქიდრო-შემდეგ.	შემქიდრო-ობამდე.	შემქიდრო-შემდეგ.	შემქიდრო-ობამდე.	შემქიდრო-შემდეგ.	შემქიდრო-ობამდე.	შემქიდრო-შემდეგ.
1	20	16,1	24	17	35,1	27,7	35,7	17,8
3	23,8	20,1	26,4	20,5	47,1	3,50	31,7	18,5
4	16,4	13,2	12,8	11,6	13,7	18,7	19,0	15,3
9	25,2	19,0	20,2	16,6	32,8	25,8	41,6	22,0
10	18,0	17,0	16,0	15,0	24,0	24,0	18,0	17,0
სულ ხუთივე უბანი.	21,3	18,4	18,4	15,5	30,2	24,0	24,9	17,6

ამ ცხრილიდან სჩანს, რომ შემქიდროობამდე ყველაზე უკეთეს პირობებში ბინის არეს სიდიდის მიხედვით იყვნენ თავისუფალ პროფესიის მქონე პირები (სულზე მოდიოდა 30,3 კვ. ადლ. ე. ი. ორჯელ მეტი შავ მუშაზე).

შემქიდროების შემდეგ სურათი ამ პროფესიის საერთოდ შესამჩნევლად არ იცვლება.

ყველაზე უფრო მეტად შემქიდროება შეეხო სახლის პატრონებს და თავისუფალ პროფესიის ხალხს, ეს თავისთავადაც გასაგებია, ვინაიდან ბინის არეს სიდიდით ისინი სხვაზე მეტად იყვნენ უზრუნველყოფილი. სახლის პატრონის ერთ სულზე შემქიდროებულია არე საშუალოდ 7,4 კვ. ადლით, ხოლო თავისუფალ პროფესიის ერთ სულზე 6,2 კვ. ადლით, მაგრამ მაინც საშუალოდ ბინის არე თავისუფალ პროფესიის ხალხისთვის რჩება ნორმაზე ზევით 9 კვ. ადლი ერთ სულზე, რაც უთუოდ აიხსნება იმ გარემოებით, რომ ექიმები, ვეტიკლები და სხვა თავისუფალ პროფესიის ხალხი იტოვებენ ნორმის ზევით კაბინეტებს, მისაღებ

ოთახებს და სხვა. სახლის პატრონებზე დარჩათ ნორმის ზევით ერთ სულზე არე 2,6 კვ. ადლი.

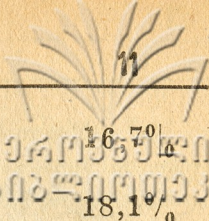
ყველაზე უფრო ნაკლებ შემქიდროება შეეხო ვაჭრებს და მრეწველებს, თუმცა არე მათი ბინებისა საერთოდ დაყვანილია ნორმამდე (15,5 კვ. ადლ.) რაც ცხადია, აიხსნება იმ გარემოებით, რომ იმათ წინათაც ხშირად ავიწროვებდნენ და ბინის არეს სიდიდით ისინი ნაკლებ იყვნენ უზრუნველყოფილი.

%-ში ეს შემქიდროება ბინის არეს შემქიდროების მიხედვით ცალკე კატეგორიებისათვის გამოიხატება ხუთივე უბანში შემდეგნაირათ:

შემქიდროებული ბინები:	
მუშა-მოსამსახურეთა ბინები	13,6%
ვაჭარ-მრეწველი	15,7%
თავისუფალი პროფეს.	20,5%
სახლის პატრონი	23,3%

არ იქნება მოკლებული ინტერესს გამოვიკვიროთ თუ როგორ იქმნა შემქიდროებული სხვა და სხვა პროფესიის მცხოვრებთა ბინები.

პროფესია	გამორკვეული ბინების რიცხვი			ოთახების რიცხვი			მ ც ხ ო ვ რ ე ბ ნ ი				
	სულ	აქედან შემქიდროებულ	% შემქიდროების	სულ	აქედან შემქიდროებულ	%	შემქიდრო მდე		შემქიდრო შემდეგ		აქედან ბავშვი 16 წლამ,
							სულ	აქედან ბავშვი 16 წლ.	სულ	%	
მუშა-მოსამსახ.	432	68	15,7	804	123	15,3	1446	306	1676	15,9	347
ვაჭარ-მრეწველები და შემოსავლით მცხოვრებნი	142	25	17,6	278	53	19,0	153	152	631	18,4	170
თავისუფალი პრ.	33	7	21,1	62	13	20,9	82	6	103	25,6	7
სახლის პატრონი	65	31	47,6	211	63	29,9	330	80	467	41,5	107
სულ ხუთივე უბანში	672	131	19,5	1355	252	18,6	2391	544	2877	20,3	631

როგორც ამ ცხრილიდან სჩან პროცენტულათ სხვა ჯგუფებთან შედარებით ყველაზე ნაკლებ მოხვდნენ შემქიდროებაში მუშა-მოსამსახურენი, მათი ბინებიდან შემქიდროებული იქმნა (15.7%), ყველაზე მეტად სახლის პატრონნი იქმნენ შემქიდროებულნი (47,6%).

შემქიდროების შემდეგ გამორკვეულ ბინებში გაიზარდა მცხოვრთა რიცხვი:

მუშა-მოსამსახურეთა ბინებში ვაქარ-მრეწველნი და საკუთარ შემოსავლით მცხოვრებთა ბინებში 18,1%
 თავისუფალი პროფესია „ 25,6%
 სახლის პატრონნი „ 41,5%
 სულ ხუთივე რაიონში მცხოვრებთა რიცხვი გაიზარდა—20,3%; ეროვნების მიხედვით შემქიდროება იძლევა შემდეგ სურათს:

ერთ სულზე მოდიოდა ბინა ადლებში

ეროვნება	1		3		4		9		10		სულ	
	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი	შემქიდროებულნი
ქართველები	23,7	17,8	25,8	24,5	17,8	16,8	24,3	19,5	16,0	16,0	21,7	18,0
სომხები	19,6	14,0	24,8	19,9	13,6	14,0	21,6	18,7	19,0	14,0	19,4	16,6
რუსები	23,7	17,7	27,0	20,7	27,3	20,5	31,9	20,9	20,0	19,0	26,0	20,1
ებრაელები	27,1	25,6	11,4	11,4	8,0	8,0	38,9	22,6	34,0	24,0	17,5	15,1
სხვა ეროვნ.	24,5	17,8	34,4	35,6	8,4	8,4	35,3	21,8	23,0	23,0	28,3	21,3

ეს ცხრილი გვიჩვენებს, რომ შედარებით ყველაზე უფრო შემქიდროებული იქმნენ გამორკვეულ ბინებში სომხები და ებრაელები, ყველაზე ნაკლებ რუსები, ქართველები და სხვა ეროვნებები, რაც აიხსნება შემქიდროებაზე ბინის არეს სიდიდის უზრუნველყოფით.

ამპლიტუდა მერყეობისა არეს სიდიდის მიხედვით ერთ სულზე შემქიდროების შემდეგ, უბნებზე განაწილება შემდეგნაირათ:

ქართველებისთვის—საშუალოდ 16 კვ. ადლიდან—ერთ სულზე (10 უბანში)—24,5 კვ. ადლამდე 3 უბანში.

სომხებისთვის—14 კვ. ადლიდან (1, 4, 10 უბანში) 19,9 კვ. არშინამდე (3 უბანში)

რუსებისთვის—17,7 კვ. ადლიდან (1 უბანში) 20,9 კვ. ადლამდე (9 უბანში)

ებრაელებისთვის—8 კვ. ადლიდან (4 უბანში) 25 კვ. ადლამდე (1 უბანში).

საშუალო სიდიდე არესი 1 სულზე შემქიდროების შემდეგ ხუთივე უბნებში მცხოვრებთა სხვა და სხვა კატეგორიისათვის შემდეგნაირათ:

პროფესია	საშუალო სიდიდე არესი შემქიდროების შემდეგ კვ. არშინი	შემცირება მოხდა
მუშები და მოსამსახურენი	18,4	2,9 კვ. ად.
ვაქარ-მრეწველნი და საკუთარ შემოსავლით მცხოვრებნი	15,5	2,9 „ „

პროფესია	საშუალო სიდიდე არესი პროფესიების შემდეგ	შემცირება მოხდა
თავისუფალი პროფესია, სახლის პატრონნი	24,0 17,6	6,2 კვ. ადლით 3,6 „ „
სულ ყველა პროფესიებისათვის	17,8	3,7 კვ. ადლით

ამ ცხრილიდან ცხადი ხდება, რომ შემცირება ყველაზე უფრო შეეძლო თავისუფალ პროფესიის ხალხს, ყველაზე ნაკლებ მუშა-მოსამსახურეებს და იმ პირებს, რომლებიც შემოსავლით სცხოვრობენ.

ეროვნების მიხედვით საშუალო სიდიდე ბინის არესი 1 სულზე ხუთივე უბანში შემქიდროების შემდეგ იძლევა ასეთ სურათს:

ეროვნება	საშუალო სიდიდე არესი შემქიდროების შემდეგ ერთ სულზე (კვ. ადლებით.)	შემცირება მოხდა
ქართველი	18,0	3,7 კვ. ადლით
სომეხი	16,6	2,8 " "
რუსი	20,1	5,0 " "
ებრაელი	15,1	2,2 " "
სხვა ეროვნება	21,3	7,0 " "
საერთოთ ხუთივე უბანში	17,8	3,7 " "

თუ გადავხედავთ უკანასკნელ ცხრილს ვნახავთ, რომ შემცირება ყველაზე უფრო მეტათ შეეხო რუსებს და სხვა ეროვნებებს (ზემოაღნიშნულთა გამოკლებით).

შემქიდროების შემდეგ დაახლოვებით ნორმაზე დარჩათ ბინები—ებრაელებს და სომეხებს, ნორმებს ზევით რუსებს, ქართველებს და სხვა ერებს.

დასასრულ უნდა ვსთქვათ რომ ყველა ეს მოცემული მასალები არ შეიძლება ჩაითვალოს ამოწურულათ იმის გამო, რომ გამოკვევა მხოლოდ 672 ბინის მოგვცეს. სრული სურათი ბინების შემქიდროების ხასიათზე და საზოგადოთ საბინაო საკითხზე თბილისში, სადაც ბინის მხრივ, შექმნილ პირობების წყალობით, მცხოვრებლები განიცდიან

გაჭირვებას რევოლიუციის პირველ დღეებიდან. მხოლოდ დაწვრილებითი და ბინის პირობების ყოველმხრივი გამორკვევას შეუძლია მოგვცეს სრული სურათი ქ. თბილისში საბინაო საკითხის შესახებ.

ბინის საკითხის სწორ გადასაჭრელად აუცილებელია გამოვარკვიოთ უბნებში ქალაქის მცხოვრებთა მოსახლეობა და რაოდენობა საცხოვრებელ ბინებისა და ოთახებისა და მათი კვ. არე—მხოლოდ ასეთ აღწერას შეუძლია მოგვცეს როგორც ბინების სიმქიდროეს ხასიათი ისე ვარკვეული წარმოდგენა მთავრობის იმ ზომებზე, რომლებიც მიღებული იქმნა თბილისში საბინაო პირობების გასაუმჯობესებლად.

აგვ. ლანინის მოხსენება.

(დასასრულია *)

რასაკვირველია, მშრომელი მასების პროფესიონალურად შემაკავშირებელ კომუნისტ ხელმძღვანელისათვის ძნელია შეგნება იმისი, რომ ამ ეამად ვაჭრობა წარმოადგენს ჩვენი ეკონომიური ცხოვრების დედაბოძს, რომ იგი არის ერთადერთი შემაკავშირებელი ჯაჭვი პროლეტარიატის მოწინავე რაზმისა და გლეხობის. და თუ მაგალითად ავიღებთ რომელიმე ვაჭარს, რომელიც ჰხვეჭავს მოგების ასეულ პროცენტებს, —ის მოახერხებს ნედლეულის შეძენას ისე, როგორც ვერ მოახერხებენ ვერც კომუნისტები და ვერც პროფესიონალური კავშირის ხელმძღვანელები. კერძო მწარმოებელი თქმა არ უნდა, სახელმწიფოსა და სასამართლოს კონტროლს დაექვემდებარება. ჩვენი ძასამართლო პროლეტარულია და იგი მოახერხებს რომ თვალ-ყური ადევნოს კერძო მწარმოებლებს, რომ მათთვის კანონები ისე არ იწერებოდეს, როგორც იწერება ბურჟუაზიულ ქვეყნებში. ამას წინად მოსკოვში ჩვენ ვნახეთ ამისი მაგალითი. თქვენ ყველამ კარგად უწყით, რომ ამ მაგალითების რიცხვს ჩვენ

გავამრავლებთ და სასტიკად დავსჯით, კერძო მწარმოებელთა მიერ ყოველ ცდა და ჩვენი კანონიერების დასარღვევად მიმართულს. ა აი, სწორედ აქ არის მნიშვნელობა ახალი ეკონომიური პოლიტიკისა. ისწავლეთ, ეს სწავლა ძლიერ სერიოზულია, —ჩვენ ყველანი უნდა განვიწაფოთ ამ დარგში. ეს მოძღვრება, უაღრესად მძვინვარეა—მკაცრი. იგი არა ჰგავს სკოლებში ლექციების კითხვას, ან ვგზამენების ჩაბარებას. იგი არის პრობლემა მძიმე ეკონომიური ბრძოლისა, —ბრძოლის, რომელიც ჩაყენებულია გლაზაკას მდგომარეობაში, რომელიც სწარმოებს გაუგონარ სიმძიმის, სიძნელის, უპურობის, შიმშილის, სიცივის და განადგურების პირობებში. მაგრამ იგი არის ის ნამდვილი მოძღვრება, რომელიც ჩვენ უთუოდ უნდა შევისწავლოთ. და ყოველი ცდა ამ ამოცანის თავიდან ასაცილებლად, ან თვალის დახუჭვა და ფიქრი, რომ „ჩვენ აქ არაფერ შუაში ვართ“, იქნება უდიდესი და სახიფათო დანაშაული კომუნისტისა და პროფესიონალი ხელმძღვანელისათვის. ამხანაგებო, ამ ცოდვით ჩვენ ყველანი დატვირთულნი ვართ, ჩვენ საბჭოთა რუსეთის მმართველთ—ყველას მიგვიძღვის ასეთი შეცოდება და ეს უნდა აღვიაროთ სრულის გულახდილობით რომ შემდეგში

*) იხ. „მოამბე“ № 28.

მანც თავიდან ავიცილოთ იგი. ახალი ეკონომიური პოლიტიკის ამოცანას ჩვენ ვიწყებთ გუშინდელი გამოცდილების საფუძველზე და სწორედ ამაშია ძირითადი შეცდომა. აქ მე მოგიყვანთ ერთ ფრანგულ ანდაზას, რომელიც ამბობს, რომ აღამიანთა ნაკლს დიდი კავშირი აქვს მათს ღირსებებთანაო. საზოგადოდ აღამიანის ნაკლი თითქოს მისივე ღირსების გაგრძელებას შეადგენს. თუ აღამიანის ღირსება უფრო ხანგრძლივია ვიდრე მას საჭიროება მოითხოვს, თუ ღირსება არა შელანდებია იქ, სადაც საჭიროა და როცა საჭიროა, მაშინ იგი ღირსება ნაკლად იქცევა ხოლმე. ალბად ყოველი თქვენგანი დაჰკვირვებია ამას კერძო ცხოვრებაში და ჩვენ ყველანი ამას განვიცდით მთელი ჩვენი რევოლიუციის განვითარებაში, ჩვენს პარტიებში, ჩვენს პროფესიონალურ კავშირებში, რომელნიც წარმოადგენენ პარტიის უმთავრეს ყავარჯენს—საბჭოთა რუსეთის მმართველ მთელს აპარატში; ჩვენ ვგრძნობთ ამ ნაკლს, რომელიც ამ შემთხვევაში წარმოადგენს ჩვენი ღირსების გაგრძელებას. ჩვენი უდიდესი ღირსება იყო ის, რომ სამხედრო და პოლიტიკურ დარგში ჩვენ გადავდგით მსოფლიო ისტორიული ნაბიჯი, რომელიც შევიდა მსოფლიო ისტორიაში როგორც შეცვლა ორი ეპოქისა. ჩვენთვის ამისი წართმევა არავის შეუძლიან. იმპერიალისტური ომიდანა და ყველა ჩვენს ყველა უბედურებათაგან ჩვენ გამოველით მხოლოდ პროლეტარულ რევოლიუციის წყალობით, მხოლოდ იმ მოვლენის წყალობით, რომ საბჭოთა წყობილება მოვიდა ძველი წყობილების შესაცვლელად. ამისი უკან წაღება და წართმევა არ შეიძლება. ეს ღირსებაა ხელშეუვალი, დაუჩემებელი,—მისი წართმევა არ შეუძლიან ჩვენს მტრებს ვერავითარის ძალადობითა და იერიშებით. მაგრამ თუ ამ ღირსებას ჩვენ გამოვამჟღავნებთ იქ, სადაც საჭირო არ არის, იგი გადაიქცევა ყველაზე სახიფათო ნაკლად. სამხედრო და პოლიტიკურ ამოცანათა გადაწყვეტა შეიძლება და ენტუზიაზმისა და აღტყინების მეოხებით იმ საფეხურზე, რომელზედაც იდგა მუშათა და გლეხთა შეგნება და განვითარება. მათ შეიგნეს ყველაფერი, შეიგნეს, რომ იმპერიალისტური ომი მათ აღრჩობს, ამის შესაგნებად საჭირო არ იყო მათთვის შეგნებისა და ორგანიზაციის ახალ საფეხურზე გადასვლა. ამ ამოცანათა გადაწყვეტა შეიძლება მხოლოდ იმ ენტუზიაზმს, გამირობასა და აღტყინებას, რომელიც არის ძველი რევოლიუციის მონაპოვართა. აი, რამ მიგვახწვევინა ჩვენ პოლიტიკურ და სამხედრო გამარჯვებას. და ეს ღირსება ამ ჟამად უსაშინელეს ნაკლად იქცევა ჩვენთვის. ჩვენ ვიყურებით უკან და ვფიქრობთ, რომ ისევე შეიძლება გადაწყვეტა სამეურნეო ამოცანებისა. მაგრამ აქ ჩვენ ვცდებით. ჩვენ გადავჭერთ სამხედრო და პოლიტიკური ამოცანები და ამაშია ჩვენი ღირსება და ჩვენი რევოლიუციის მსოფლიო დამახუროება; მაგრამ როდესაც მდკომარეობა შეიცვალა და ჩვენ უნდა გადავწყვიტოთ სულ სხვა ხასიათის ამოცანები, როდესაც ამ შემთხვევაში უკან იქი-

რებიან და მათს გადაწყვეტას გუშინდელის მაგალითებითა ლამობენ, აქ უკვე შეცდომები შეცდომა. ნუ სცდილობთ ამას, ~~საქართველოში~~ სწყვეტო. ეს შეცდომა ჩვენ უნდა შევიგნოთ. როდესაც კომუნისტური პარტიის, ან პროფესიონალური კავშირის მუშაკნი, რომელთაც წინეთ თავიანთი ჯანი გაუცვეთიათ და საკუთარი სიცოცხლე შეულამებიათ მრავალწლიანი სამეურნეო მუშაობისთვის, მაგრამ რომელიც ამ დარგს დასცილებიან და წასულან ან საბჭოთა მომუშავის, ან გუშინდელი მებრძოლის პოსტზე, თუ ისინი გვერდს აუქცივენ ამ სამეურნეო დარგს და იტყვიან რომ „ჩვენ გუშინ უდიდესი საქმე გავაკეთეთ“, აქ არის შეცდომა. ამ შემთხვევაში უნდა ვსთქვა, თქვენ მაგონებთ იგავს იმ ბატების შესახებ, რომელნიც ტრაბახობდნენ „რომის გადარჩენას“ და რომელთაც გლეხმა უბასუხა: „თავი დაანებეთ წინაპრებს და მოთხარით თქვენ თვითონ რა ვაგიკეთებიათ“.

ვერაგინ უარპოვს იმას, რომ 1917, 1918, 1919, და 1920 წლებში ჩვენ გადავწყვიტეთ ჩვენი პოლიტიკური და სამხედრო ამოცანები, გადავწყვიტეთ იმ გამარჯვებით, იმ გამირობით, რომელიც არის მსოფლიო მონაპოვარი. ვერაგინ უარპოვს იმას, რომ ჩვენ ჩაუყარეთ საძირკველი ახალ, მსოფლიო ისტორიას. ეს ჩვენ გვეკუთვნის და არც პარტიაში, არც პროფესიონალურ კავშირებში, არავინ სცდილობს ამის წართმევას ჩვენთვის. მაგრამ ჩვენს წინაშე ამ ჟამად სულ სხვა ამოცანა სდგას. თქვენ ამ ჟამად გარემოცულნი ვართ კაპიტალისტურ ქვეყნებით, რომელნიც ჩვენ არამც თუ გვეხმარებიან, არამედ ხელსაც გვიშლიან. ამ ჟამდ თქვენ მუშაობთ მათხორცულ პირობებში, შიმშილისა და უბედურების პირობებში-ან შეისწავლეთ. მუშაობა სხვა ტემპით და ეს მუშაობა სთვალეთ ათეული წლებით და ან ჩაებლაუკეთ იმ მასას, რომელიც გაეწამა და რომელსაც არ შეუძლიან მუშაობა რევოლიუციონურ-გამიროლი ტემპით. შეისწავლეთ ეს-თორემ სამართლიანად გიწოდებენ ბატებს. როდესაც რომელიმე პროფკავშირი ან პარტიული პოლიტიკური მუშაკი დიწყებს ლაპარაკს, რომ „ჩვენ ასე და ასე, ჩვენ პოლიტიკური პარტია ვართ, ჩვენ განჯავებთ და ვმართავთ და სხვა“-ეს ძალიან კარგია,—ეს ქეშმარიტებაა, პოლიტიკურ და სამხედრო დარგში ჩვენ ამას კარგად ვასრულებდით, ხოლო სამეურნეო დარგში ამას ცუდად ვაკეთებთ. ეს უნდა შევიგნოთ და ვავაკეთოთ უკეთ. ყველა პროფკავშირის, რომელიც ზოგად ფორმებში დაყენებს საკითხს იმის შესახებ—უნდა მიიღონ თუ არა პროფესიონალურმა კავშირებმა მონაწილეობა წარმოებაში—მე ვუბასუხებ: „დაანებეთ თავი ყბედობას, (ტაში) თქვენ კი ახვანზე პრაქტიკულად მიპასუხეთ და მითხარით: თუ თქვენ პასუხსაგებ პოსტზედა სდგებართ როგორც პროფესიონალური კავშირისა და კომუნისტური პარტიის წევრი, როგორც პასუხისმგებელი პირი—მითხარით სად მოაწყეთ კარგი წარმოება ან რამდენ წელიწადსა მუშა-

ობდით მის მოსაწყობად, რამდენი კაცი გყავთ დაქირავებული ათასი თუ ათი ათასი? მომეცით სია იმ პირებისა, რომელთაც თქვენ აყენებთ სამეურნეო სამუშაოზე, რომელიც თქვენ ბოლომდე მიიყვანეთ? ოღონდ ისე კი ნუ იზამთ რომ ოც საქმეს მოეჭიდოთ და მერე ყველა დაუბოლოვებლად მიატოვოთ უილაჯობის გამო, როგორც ეს ხდება ხოლმე ჩვენს, საბჭოთა ჩვეულებისამებრ, არამედ ისე, რომ მეურნეობა მიიყვანოთ ბოლომდე რამოდენიმე წელს იღვაწოთ გამარჯვებისათვის, რომ არ შეგეშინდეთ სწავლა იმ ვაჭრისაგან, რომელიც ას პროცენტ მოგებას აიღებს და კიდევ ჭარბად აგაფცქვისთ. თქვენ კი ნედლეულის შესახებ დამიწვით ლამაზ რეზოლიუციას და იტყვიეთ რომ: „ჩვენა ვართ წარმომადგენლები კომუნისტური პარტიისა, პროფესიონალური კავშირებისა, პროლეტარიატისა.“ უკაცრავად, უკაცრავად — კეთილ ინგებთ და მითხარით რას უწოდებთ პროლეტარიატს? პროლეტარიატი არის ის კლასი, რომელიც ჩაბპულია მსხვილი მრეწველობის მუშაობაში; და მითხარით სადა გაქვთ მსხვილი მრეწველობა? ეს რანაირი პროლეტარიატია, სად არის თქვენი მრეწველობა? რატომაა გაჩერებული ეს მრეწველობა! — იმიტომ რომ არ არის ნედლი მასალა. მერე? თქვენ მოახერხებთ მისი შეკრება? არა, დავწერეთ ლამაზი რეზოლიუცია იმის შეკრების შესახებ... და ეს რეზოლიუცია თქვენ ჩავსვამთ გუბში. და ამის შემდეგ ცხადია, თქვენ ემსგავსებით იმ ბატს, რომლის წინაპრებმაც რომი გადაარჩინეს, და არ გინდათ იმ საქმის შესრულება, რომელიც მძიმეა, — ძნელი, უსაამოვნო, მაგრამ — აუცილებელი. ამ ეამად ისტორიამ დაგვაკისრა უდიდესი, მძიმე და ძნელი ეკონომიური სამუშაო, რომლისთვისაც დრო განისაზღვრება თევობით. უდიდესი პოლიტიკური გადატრიალებანი — მთელი ისტორიის სივრცეზე. გრძელ გზასა თხოულობდნენ მათ მოსაწვებლად. ყველა დიდი პოლიტიკური ცვლილებანი ხდებოდა მოწინავე რაზმების ერთუზიანებით, რომელთაც სტიქიურად, ნახევარ — შეგნებით მიპყვებოდა მასსა. სხვანაირად შეუძლებელი იყო განვითარება იმ საზოგადოებაში, რომელიც დამონავეებული იყო მეფეებისა, მემამულეებისა და კაპიტალისტებისაგან. და მუშაობის ეს ნაწილი, ე. ი. პოლიტიკური გადატრიალება ჩვენ ისე მოვახდინეთ, რომ მისი მსოფლიო ისტორიული მნიშვნელობა უღაოა. მაგრამ ამ დიდი პოლიტიკური გადატრიალების შემდეგ სდგება მეორე, მორიგი ამოცანა. იგი უნდა შევიგნოთ, ეს მოვლენა უნდა გადავიტანოთ, გარდავქმნათ და ვამყნოთ სინამდვილეში. ჩვენ არ უნდა გაგვიტაცოს ფანტაზიებმა რომ „საბჭოთა წყობილება ცუდია, გარდავქმნათ იგი წყობილება“. ჩვენში ძლიერ ბევრია მოსურნე საბჭოთა წყობილების გარდაქმნისა ყოველნაირ ყაიდაზე. და ასეთ გარდაქმნებს თანა სდევს ისეთი უბედურებანი, რომელთა მსგავსიც მე ცხოვრებაში არ მინახავს, რომ ჩვენ ძლიერ ბევრი შეცდომები გვაქვს ჩვენს სამმართველო აპარატში, ეს მე ძლიერ კარგად ვიცი და ყოველ იმ ათი შეც-

დომის გარდა რომელსაც ყოველი თქვენგანი მიგვენებს, მე მიგითითებთ კიდევ ასეულ შეცდომებზე. მაგრამ მისი გაუმჯობესება სწრაფი რეორგანიზაციის საშუალებით კი არ შეიძლება, არამედ საჭიროა მონელება ამ დიდი პოლიტიკური გარდაქმნის, რომ შესაძლებელი გახდეს სხვა, კულტურულ-ეკონომიური საფუძველი. საჭიროა მთელი გლეხობა დავგვებაროს იმაში, რომ მოვიწველოთ ის უდიდესი პოლიტიკური მონაპოვარი, რომელიც ჩვენ მივიღეთ. ამ შემთხვევაში ჩვენ ფიზიკური და ანგარიშიანი ვიყოთ. ეს კურსი ისევ ახალი ხილია, რომელიც ვერ ეკონომიკისა და მასსების ყოველდღიურ ცხოვრებაში არ შექრილა. აქ საჭიროა ათეული წლები, რისთვისაც უდიდესი ძალღონე უნდა დაიხარჯოს. აქ არ გამოდგება ის ტეპი და სისწრაფე, რომელსაც ჩვენ სამხედრო სფეროში ვაწარმოებდით. მე ერთხელ კიდევ შინდა გითხრათ, რომ ხშირად ნაკლი ჩვენს ღირსების პირდაპირი გაგრძელებაა. ეს შინდა ვსთქვა სრულ. რუს. საჯანგებო კომისიის შესახებ. ამხანაგებო, თქვენ ძალიან კარგათ უწყით თუ რა ველოურ სიძულვილს უნერგავს ეს დაწესებულება რუსეთის ემიგრაციასა და იმპერიალისტური ქვეყნების იმ მმართველ წრეებს, რომელნიც ამ ემიგრანტებთან ურთიერთობაში არიან. ოღონდაც! ეს ის დაწესებულებაა, რომელსაც ჩვენ იარაღად ვხმარობდით საბჭოთა ხელისუფლებაზე თავდასხმელთა და შეთქმულთა მიმართ, ვინც უსაზღვროდ ძლიერნი იყვნენ ვიდრე ვართ ჩვენ. მათ, ამ კაპიტალისტებსა და მემამულეებს ჰქონდათ საერთაშორისო დახმარება და ამ დახმარებას მათ უწევდნენ ვაცილებით ძლიერი სახელმწიფონი. ამ შეთქმულებათა ისტორიიდან თქვენ კარგად იცით თუ როგორ მოქმედებდნენ ისინი. თქვენ იცით რომ მათთვის პასუხის გაცემა შეუძლებელი იყო გარეშე დაუნდობელი, მკაცრი და სწრაფი რეპრესიებისა, რომლებიც დამყარებული იყო მუშათა და გლეხთა თანაგრძობაზე. ეს არის ღირსება ჩვენი განსაკუთრებული კომისიისა. ჩვენ ამას აღვნიშნავთ ყოველთვის, როდესაც ვავიგონებთ საზღვარ-გარეთ გახიზნულ იმ ემიგრანტების წრიბინს, რომელთაც ყველა ენაზე შეუძლიანთ სიტყვა „ჩეკას“ ხმარება და რომელნიც ამ „ჩეკას“ სახავენ როგორც რუსულ ბარბაროსობის განხორციელებას. ბატონებო, რუსეთისა და უცხოეთის კაპიტალისტებო, ჩვენ ვიცით რომ ასეთ დაწესებულებას ვერ შეიყვარებთ. ოღონდაც! „ჩეკა“ ყოვლის უწინარეს იგებდა თქვენს ინტრიგებსა და ბნელ-მოქმედებას და შესაფერად უმასპინძლდებოდა. მაშინ, როდესაც ლამობდით ჩვენს ამოხარებას, როდესაც თავს გვესხმოდით, როდესაც გვიწყობდით შეთქმულებებს და არ ერიდებოდით არავითარ დანაშაულს — ოღონდ დაგერღვით ჩვენი მშვიდობიანი მუშაობა. ჩვენ სხვა პასუხი არ შეგვიძლიან გარდა ისეთი დაწესებულების დაარსებისა, რომელსაც ეცოდინება შეთქმულთა ყოველი ნაბიჯი, და რომელიც იქნება დაუყოვნებელი დამსჯელი. უამისოდ არ შეუძლიან არსებობა მუშათა და გლეხთა ხელისუფლებას, ვიდრე ქვეყნიერებაზე არსებობენ ექსპლოატატორები, ვიდრე ისინი მუ-

შეხსა და გლეხებს ხონჩით არ მიატომევენ თავიანთ უფლებებს.

ეს ჩვენ ძალიან კარგათ ვიცით, მაგრამ ამასთანავე ერთად ვიცით ისიც, რომ შეიძლება „აღა- შინის ღირსება მის ნაკლად გადაიქცეს“. ჩვენ ვი- ცით რომ ის მდგომარეობა, რომელიც შეიქმნა აქ უამად, ჩვენ გვავალებს, რომ ამ დაწესებულების მო- ლეწეობა განვსაზღვროთ მხოლოდ პოლიტიკური, ფეროთი. და თუ კვლავ ისე განმეორდა ცდა კონტრ-რევოლიუციისა როგორც აქამდე იყოს (ჩვენ არა გვაქვს საბუთი რომ ამ მხრივ შეიცვლება ჩვენი მოწინააღმდეგეების ფსიხოლოგია) მაშინ ჩვენ შევძლებთ მივაგოთ ისეთი სამაგიერო, რომ ამ სა- შაგიეროში მათ ჟრიად სერიოზული პასუხი მიიღონ. საბჭოთა სახელმწიფო თავის საზღვრებში უშვებს უცხოეთის წარმომადგენლებს. ეს წარმომადგენლე- ბი ეხმარებიან კონტრ-რევოლიუციის საბჭოთა ხე- ლისუფლების დასამზობად, საამისო მაგალითები ზშირად ყოფილა. ჩვენ არ ჩავარდებით ასეთ მდგო- მარეობაში იმიტომ, რომ შეგვიძლიან დაფასება და გამოყენება ისეთი დაწესებულებისა, როგორც არის „სრულიად რუსეთის საგანგებო კომისია“. შეგვიძ- ლიან ყველას მივცეთ მისი გარანტია, მაგრამ ამას თანავე ერთად ჩვენ ვიმეორებთ, რომ აუცილებლად საჭიროა ამ კომისიის რეფორმა და მისი მოღვაწე-ობის სფეროს განსაზღვრა მხოლოდ პოლიტიკურის დარგით. ჩვენ ეს უწყება ასეთ ზოგად რეფორმას უმეტიველად უნდა დაუქვემდებაროთ. ჩვენს წინაშე ზდგას ამოცანა აღებ-მიცემობის განვითარებისა, ამათ თხოულობს ახალი ეკონომიური პოლიტიკა ხოლო ეს ამოცანა კი მოითხოვს დიდს რევოლიუ- ციონურ კანონმდებლობას. ცხადია, რომ ასეთ სა- კითხს ჩვენ ვერ დავაყენებდით სამხედრო შემოტე- ვის დროს, როდესაც ყოველის მხრიდან ყელში უჭერდნენ ხელს საბჭოთა ხელისუფლებას. და ჩვენ რომ ასე გვექნა, მაშინ ვიქნებოდით პედანტები, მაშინ ჩვენ გავითამაშებდით რევოლიუციას, მაგრამ ამ რევოლიუციას ვერ შევქმნიდით. რამდენადაც უფრო წინ წავა აღებ-მიცემობის განვითარება ამდენად ჩვენ მტკიცე ლოზუნგათ წამოვაცენებთ, მტკიცე რევოლიუციონურ კანონმდებლობას და განვსაზღვრავთ იმ დაწესებულების მოღვაწეობის სფეროს, რომელიც იყო პასუხის გამცემი ყოვე- სლი შეთქმულებისა და თავდასხმისა. აი რეზოლუტა- ტები იმ დაკვირვებათა, რომელიც მიიღო მთავრობამ ააანგარიშო წლის განმავლობაში.

დასასრულ მე უნდა გითხრათ ამხანაგებო, რომ ის ამოცანა, რომელსაც ჩვენ ეხლა ვწყვეტთ დრომელსაც აქამდე ასე ძნელად ვსწყვეტდით,

არის ამოცანა მუშ-თა და გლეხთა მტკიცე ეკონომიური ნიადაგზე შეკავშირებისა ფიქრ-ქედნებისა და გალატაკებისა და განადგურების დროსაც კი. ჩვენ ამ ამოცანას მუდამ სისწორითა ვსწყვეტდით, და მისი ხაზი სისწორითა გვქონდა აღებული. და ამ მხრივ რაიმე ეჭვიც კი შეუძლებელია.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკა და საბჭოთა რუსეთის პერსპექტივა

1922 წლის დამდეგს საბჭოთა რუსეთმა და- წყო თავისი არსებობის ახალი ერა. თუმცა მარ- თალია მისი შინაგანი ცხოვრების ობიექტიური პი- რობები თითქოს ხელუხლებლად დარჩა, მაგრამ ეს პირობები სავსებით და არსებითად დიდი ხანია შე- იცვალა.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკის კურსმა ძი- რეულად გარდაქმნა. მთელი რუსეთის სახელმწი- ფობრივი ცხოვრება და მას უკვე უდიდესი და მნიშ- ვნელოვანი შედეგები მოჰყვა როგორც ქვეყნის ში- ნაურ, ისე გარეშე მდგომარეობის მხრივ.

ამ უამად რუსეთის სახელმწიფობრივ ყოველ დარგში აშკარადა სჩანს გარდატეხა და დიდი ცვ- ლილება, როგორც მაგ. საფინანსო, სამრეწველო, სამეურნეო და პოლიტიკურ დარგებში. ამ გარდა- ტეხას მოჰყვა როგორც აუცილებელი შედეგი — ევ- როპის გამარჯვებულ სახელმწიფოების მიერ თა- ვიანთ განწყობილების შეცვლა. ბურჟუაზიულ- მა მთავრობებმა ხელი აიღეს თავიანთ შეური- გებლობაზე საბჭოთა რუსეთის მიმართ და მივიდ- ნენ იმ დასკვნამდე, რომ მათ შეუძლიანთ გამოხ- ძებნონ საერთო ენა საბჭოთა რუსეთთან დასალაპა- რაკებლად.

ამრიგად ახალი ეკონომიური პოლიტიკა გა- დაიქცა ისეთ ფაქტორად, რომელიც ამ განადგუ- რებულ დარღვეულ ქვეყანაში ხელ ახლად, ჰქმნის იმ ღარგანოებს, რომელნიც აქნობამდი შეგნე- ბითა, წინასწარის განზრახვითა და სისტემატიურად ნადგურდებოდა. ეს ორგანოებია ფინანსები ვაჭ- რობა; ამავე ეკონომიური კურსის წყალობით კვლავ სულს იდგამს და ნორმალურ კალაპოტში გადადის ორი ასეთი ორგანიზაცია, როგორც არის მრე- წველობა და სასოფლო მეურნეობა, რომლებიც საბჭოთა ხელისუფლების გამირული თავდადებისა და მზრუნველობის მიუხედავად მაინც არყოფნის უფსკრულისაკენ მიექანება. ამ ახალმა ეკონომიუ- რმა პოლიტიკამ კი უცხოეთის კაპიტალის დახმა- რებით შექმნა რუსეთის მთელი ეკონომიკის აღორ-

ძინების ახალი ბაზა და ასწია მისი საწარმოო ძალა.

ამ პოლიტიკის მთელი დედა აზრი იმაში მდგომარეობს, რომ საბჭოთა ხელისუფლებამ უმე-
შვეო სოციალისტური მშენებლობიდან დაიხი სა-
ხელმწიკო კაპიტალიზმის პოზიციისაკენ. ამისი
დამახასიათებელი თვისება კი იმაში მდგომარეობს
რომ ძველმა პოლიტიკამ სავსებით მოსპო კერძო
მეურნეობა, მრეწველობა და ვაჭრობა, და ეს
დარგი სახელმწიფოს მიაკუთნა ნიუხედავად იმისა,
რომ სახელმწიფოს არ გააჩნდა მზა, ორგანიზა-
ციული ფორმები, რომელთაც შეეძლოთ კერძო
მეურნეობა.

ახალი ეკონომიური პოლიტიკა მოწოდებუ-
ლია იქითკენ, რომ ეს კერძო მეურნეობის ფორ-
მები შესცვალოს საჯარო ფორმებით, მხოლოდ იმ
ზომიერ შეფარდებით, რომელსაც მოითხოვს მუშა-
თა და გლეხთა სახელმწიფოს საორგანიზაციო ძალ-
თა და საშუალებათა ზრდა.

ძველი პოლიტიკა ასეთი პირობების მეოხებით
დაუზოგველად ჰფლანგავდა ქვეყნის საწარმოო
ძალებს. ახალმა პოლიტიკამ თავის მიზნად და რე-
გულიატიურ პრინციპად დაისახა ამ საწარმოო
ძალთა გაფრთხილება და განვითარება. ძველი პო-
ლიტიკა სულ სხვა ფორმებს ისახავდა სოციალიზმზე
გადასასვლელ საშუალებად, ახალი პოლიტიკა ავ
მხრივ სავსებით განიჩრევა და განსხვავდება. იგი
ამაგრებს სახელმწიფოს შინაგანი ძლიერების ორ-
განიზმს, აკავშირებს და ამტკიცებს მის ელემენტებს
და ამ მხრივ არა ჩვეულებრივად აძლიერებს სახე-
ლმწიფოს გარეშე და შინაურ მტერთა გაერთიანე-
ბულ ფრონტის წინააღმდეგ.

შორეულ პროგნოზებს რომ თავი დავანებოთ,
მაშინ ძნელი არ არის იმის დანახვა რომ ახალმა
ეკონომიურმა პოლიტიკამ უკვე გამოიღო თავისი
ნაყოფი იმ მხრივ მაინც, რომ ჩვენ უკვე მოგვე-
პოება ბიუჯეტი. ეს ბიუჯეტი არა ჰგავს იმ ქა-
ლალდის ნიშნების ასტრონომიულ ბიუჯეტს, რო-
მელიც შეუჩერებლად იზრდება და არყვეს სახელ-
მწიფოს ეკონომიურ საფუძველს, არამედ ძველი
ოფიციალური ტერმინით რომ ვსთქვათ—ნამდვილი
ოქროს მანეთის ბიუჯეტი.

როგორც ამ პოლიტიკის მეორე მნიშვნელო-
ვანი შედეგია ალინიშნოს, ის ზრუნვა რომ
მელოსაც იჩენს საბჭოთა რუსეთის ხელისუფლება
ვალუტის მოსავგარებლად, ეს საფინანსო პრობ-
ლემა, სხვათა შორის უმთავრეს და საყურადღებო
საგანთაგანი იყო ეხლახანს დასრულებულ სრულიად
რუსეთის საბჭოთა მეცხრე ყრილობისა რომელმაც
დეტალურად განიხილა იგი.

ყრილობამ თავის საფინანსო მუშაობის დროს
განიხილა რა საფინანსო პრობლემა რომელიც
მკიდროდ არის დაკავშირებული ახალ ეკონომიურ
პოლიტიკასთან, ცენტრალურ საკითხად დააყენა
ვალუტის აღდგენის საკითხი. ყრილობა მივიდა იმ
დასკვნამდე, რომ ქალალდის ნიშნების სტაბილიზა-
ციისა და ფინანსების ოქროს მანეთით უზრუნველ-
ყოფის გარეშე შეუძლებელია აღდგენა, როგორც
პროლეტარულ სახელმწიფოებთანა და კერძო მწარ-
მოებლებთან აღებ-მიცემობა, აგრეთვე მსხვილი სა-
ხელმწიფო მრეწველობის სწორ, კომერციულ ნია-
დაგზე დაყენება. ყრილობამ ამ მხრივ მიიღო მთე-
ლი რიგი დადგენილებანი ძველი ფულის მეურნეო-
ბის შესახებ.

ვინაიდან ქალალდის ფულის კურსის დაცემას
შეუძლიან გამოიწვიოს დაუსრულებელი ემისიები
საბიუჯეტო დეფიციტის დასათარავად, ამიტომ
ყრილობამ მთავარი ყურადღება მიაქცია სახელმწი-
ფო ბიუჯეტის გაჯანსაღების საკითხს.

როგორც ყრილობამ აღნიშნა რუსეთის კო-
ლოსალური ბიუჯეტის დეფიციტი უპირველეს ყოვ-
ლისა გამოწვეულია სახელმწიფოს ყველა წარმოე-
ბათა დეფიციტით. მეორე მიზეზი ამ დეფიციტისა
ის არის რომ ბიუჯეტის საგანსავლო ნაწილი სის-
წორით არ არის გათვალისწინებული და შედგე-
ნილი, აგრედვე ის, რომ სახელმწიფოში არ არსე-
ბობს ფულის გადასახადი და მთავარი მიზეზთაგანი
არის ისიც, რომ სახელმწიფოს კმაყოფაზეა გადა-
ტანილი ყვილა ადგილობრივი მოთხოვნილება.

ცხადია, რომ ბიუჯეტის გაჯანსაღებისათვის
უპირველეს ყოვლისა საჭიროა ამ ბიუჯეტის გან-
ტვირთვა და განთავისუფლება ისეთი ხარჯებისა
გან, რომლებიც წინეთ საქალაქო, საერობო და
სათემო შემოსავალით ისტუმრებოდა.

ამასთანავე ერთად ყრილობამ დაამტკიცა ავ-
რეთვე ძველი დადგენილება იმის შესახებ, რომ
ადგილობრივ საბჭოებს თავიანთ მოთხოვნილებათა
და ხარჯების დასათარავად გადაეცეს სარეწავი გა-
დასახადის ერთი ნაწილი და აგრეთვე მიეცეს მათ
უფლება სხვა და სხვა აუცილებელ და საგანგებო
დანიშნულებისათვის გადასახადის აკრეფისა.

ეჭვი არ არის, რომ რუსეთის ბიუჯეტი ზე-
მოხსენებული ხარჯებისაგან განთავისუფლება
და გამოაჯანსაღებს მას და ნორმალურ გზა-
ზედ გამოაბრუნებს ნაგულისხმევ ემისიებს, რო-
მლებიც ხშირად ქოტიურ ვაკხანალიას ჰქმნიან,
როგორც ამას ვამჩნევთ ამ უკანასკნელ პერიოდში.

ლი—სარ.

(შემდეგი იქნება).

გ ა ნ ც ხ ა ღ ე ბ ა

ქ. ტფილისის აღმასრულებელი კომიტეტის მოქალაქობრივი აქტების ჩაწერის ქვე-განყოფილებ
 აცხადებს, რომ თანახმად № 28 დეკრეტის 63 მუხლისა, მოქ. კონსტანტინე ესტატეს ძე კვე-
 საქემ შემოიტანა განცხადება თავისი გვარის—კვესაძის—ნომბარზე შეცვლის შესახებ.

ქვე-განყოფილების უფროსი სვიმონიშვილი.

საქმის მწარმოებელი ბენაშვილი.

შინაგან:

ო ფ ი ც ი ა ლ უ რ ი გ ა ნ ყ ო ფ ი ლ ე ბ ა .

1) დეკრეტი № 87 საქ. რეგკომისა აქტების და დეკუმენტების თანხების და სადგობა გადასხადის განაკვეთთა შეცვლისა და საკანცელარიო ბაჟის შესახებ.	სანიტარო განყოფილებასთან შეკრების შესახებ.
2) დადგენილება № 131 საქ. რეგკომისა საბჭოთა რუსეთის დამსუფლთა დამხმარე ცენტრალური კომიტეტის დაარსების შესახებ გამტრეშული დადგენილების დამატებისა. გვ. 4—5.	5) „ № 136 საქ. რეგკომისა სახალხო ბანკის წესდების შეცვლისა და დამატების შესახებ.
3) „ № 134 საქ. რეგკომისა სამოქალაქო საქმეთათვის სასამართლოს ხარჯების შესახებ.	6) „ № 137 საქ. რეგ. კომიტეტისა სამეურნეო ორგანოების შესახებ—ტვირთზიდვის ხარკის წესით გაწვეულ მუშა-ხელითა და ტვირთზიდვის საშუალებით.
4) „ № 135 საქ. რეგკომისა სამხედრო სვეტერინარო ნაწილის შიწად-მტკმედების სახალხო კომისარიატის სვეტერინარო სა-	7) „ № 133 საქ. რეგკომისა. სვალდებულო რატიების შესახებ. გვ. 5—8.
	8) დადგენილება შრამის სახ. კომისარიატისა შტატების შემოკლების გამო დათხოვნილთა აღრიცხვის შესახებ.

ა რ ა ო ფ ი ც ი ა ლ უ რ ი გ ა ნ ყ ო ფ ი ლ ე ბ ა .

9) ტფილისის ბინების შემწიდროება. გვ. 9—12.	11) ახალი ეკონომიური პოლიტიკა და საბჭოთა რუსეთის ჰერსპექტივები. გვ. 15—16.
10) აშს. ლენინის მხსენება. გვ. 12—15.	

